

Barátokkal Ejlátban



Ez a kép Ejlátban készült, Rózsi testvérem lányának barátaival: Dezső és Marika van a képen.

Marika kersztény volt, de betért. Ők is Temesvárról mentek ki. az 1960-as években.

Én először 1966-ban voltam Izraelben, azóta pedig nyolcszor voltam. A jom kippuri, és az öböl háború idején is ott voltam. Tel Avivban és Beer Shéván vannak rokonok, Jahvnen lakik a nővérem lánya. Volt egy idő, hogy szerettem volna Izraelbe letelepdni. El is mentem a szochnuthoz, mondták, hogy adnak lakást, meg nyugdíjat. Aztán, nem tudták megmondani, hogy hol kapok lakást. Arra gondoltam, hogyha messze a rokonoktól kapok lakást, akkor nem szívesen maradok ott. Pesten volt lakásom, nyugdíjam, meg minden ideköt, így úgy döntöttem, hogy nem telepedek le végül Izraelben. A nyelvet nem tudtam. Mi otthon magyarul beszélünk. Tudtam németül. Anyám jól beszélt jiddisül, apám csak németül. Ők egymás között magyarul beszéltek. Később itt Budapesten, a férjemmel angol órákat vettünk. Egy magántanárnál tanultunk. Sokáig tanultunk, mert készültünk ki Amerikába. Én a munkából kifolyólag sokat jártam a Szabadság téri postára, és ott volt az amerikai követség. Amikor kezdődtek a zűrök, én egyszer fölmentem és jelentkeztem, hogy ki szeretnék vándorolni. Egy idő múlva kaptunk egy értesítést, hogy adjuk be a papírokat. Szegény férjemmel egymásra néztünk, és egyszerre mondtuk azt, hogy nem. Akkor még éltek a családtagok, nem volt szívünk itt hagyni őket.